

freds (Carlsen) anmeldte Forespørgsel til Udenrigsministeren.

Uden Afstemning vedtoges det, at Forespørgslen maatte stilles.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Udkast til Lov om Redlæggelse af en Deel af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland samt Afsløsning af de ved Demarcationslinien paalagte Indskrænkninger m. v.“

Efterat Stemmesedlerne vare indsamlede, bemærkede

Formanden: Efter Secretairernes Meddelelse er der indsamlet ialt 86 Stemmesedler, men, for at fremsthynde Forhandlingerne, skal jeg anmode de ærede Secretairer om at optælle dem, medens vi forsatte Behandlingen af de øvrige paa Dagsordenen. opførte Sager, og forsaavidt Omvalg maatte blive nødvendigt, vil dette efter Omstændighederne blive foretaget senere i nærværende Møde.

Man gik altsaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Forespørgsel fra Folketingsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) til Kirke- og Underviisningsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 1810).

Gab: Den Forespørgsel, jeg idag med Thingets Tilladelse agter at stille til den høitærede Kirke- og Underviisningsminister, lyder saaledes: „Har Kirke- og Underviisningsministeriet ifinde at træffe Foranstaltning til, at Mødermaalet kan komme til sin Ret i den reformeerte Menigheds Kirke og Skole i Fredericia“. Den reformeerte Menighed i Fredericia stammer fra Begyndelsen af forrige Aarhundrede; saavidt jeg erindrer, var det i Aaret 1719, at den reformeerte Menighed der blev oprettet. Fremkomsten af denne Menighed skyldtes de Forsølgelser, som de Reformeerte vare underkastede i Frankrig paa Grund af det noksom berhyggede, nantiske Edict. De flygtede for Religionens Skyld bort fra deres

Fædreland, og et større Antal Familier fik da Tilladelse af den danske Regjering til at nedsette sig i Fredericia, og de fik ogsaa efter Datidens Skik visse Privilegier. Menigheden var altsaa fransk, og det franske Sprog var som Følge deraf gjældende, saavel i Kirke som Skole i meget lang Tid omtrent i 100 Aar; men i Aaret 1821 blev dette Forhold forandret, der blev da indført Thydsf istedetfor Fransk. Grunden dertil er blevet mig sagt har været den, at man den Gang ikke kunde finde nogen fransk reformeert Præst, som vilde overtage Embedet, medens man derimod havde en Mand, som var uddannet ved et tydsf Universitet og som derfor kunde paatage sig saavel tydsf Underviisning i Skolen som at prædike paa Thydsf. Man kan forøvrigt ogsaa let forstaae, at det franske Sprog ikke længer var passende for Menigheden; thi, skjøndt den oprindelig havde været fransk, saa havde den naturligtvis efter de forskjellige Generationsvevlinger, der havde fundet Sted i Løbet af de 100 Aar, fuldstændig tabt sit nationale Præg og var nu bleven, ikke tydsf, men dansk. Saaledes var Forholdet i Virkeligheden i 1821; men Thydsf blev imidlertid indført. Forholdet var allerede dengang og har senere endnu stærkere udviklet sig saaledes, at Menigheden i Virkeligheden slet ikke kan siges at være tydsf, men er dansk. Forholdet er saaledes, at Børnene, naar de komme i Skole, aldeles ikke forstaae et eneste tydsf Ord, men at de efterhaanden der oplæres i Thydsf og saaledes sættes istand til senere at nyde Religions-Underviisning paa Thydsf og tillige at høre det Thydske i Kirken. Disse Forhold have ogsaa virket trykkende paa Menighedens Præst, og den nuværende Præst, som er en overordentlig hæderlig Mand, har ogsaa efterhaanden faaet det Thydske affasset i den reformeerte Skole, saaledes at, saavidt jeg veed, bruges det nu kun i Religions-Underviisningen og i eet Fag til. At Religions-Underviisningen for Børnene er tydsf, saalænge som Sproget i Kirken skal være tydsf, er ogsaa ligesom en Nødvendighed; thi ellers ville de lige saa lidt forstaae det thydske Sprog i Kirken, som Børnene i en hvilken som helst anden Menighed her i Landet vilde gjøre det. Den nuværende reformeerte Præst har ogsaa